

2.

Současné otázky účasti na sv. Večeři Páně

Stanovisko Studijního odboru RCB z 23.5.1984

1) Účast členů jiných církví při večeři Páně v našich sborech.

Žijeme v době, kdy si mnozí křesťané naléhavě uvědomují, že církev Kristova potřebuje podle J 17,21 jednotu, aby sekularizovanému světu mohla plnomocně a věrohodně zvěstovat evangelium. Ekumenické hnutí usiluje o to, aby jednotu církve Kristovy byla i před světem viditelně manifestována. Z různých stran se ozývá silné volání po interkomunii, t.j. po společenství členů různých církví při večeři Páně. Otázka interkomunie má své problémy, ale nemůžeme se jí vyhnout. Církev bratrská se ve svých Zásadách i Řádu hlásí k interkomunii věřících. „Večeře Páně v našich sborech se mohou účastnit též znovuzrození členové jiných křesťanských církví.“ (Řád CB § 22, odst. 2). „Svaté večeře Páně se účastní každý znovuzrozený křesťan, který má jistotu spasení v Kristu, přistupuje s vědomím své hříšnosti, ale s upřímnou touhou po odpuštění a posvěcení. Má učinit vše, co je možné, pro vztahy pokoje s Bohem a se svými bližními (Ř 12,18).“ (Řád CB § 22, odst. 2). „Svatosti neodpíráme ani upřímným věřícím z jiných církví, kteří nás o to požádají.“ (Zásady CB, kap. Služba Slovem a služba lásky). Doporučovali bychom být otevření tam, kde se jedná o účast členů jiných církví při slavení večeře Páně v našich sborech. Vhodné je, když hosté oznámí svůj úmysl účastnit se večeře Páně a domluví se s kazatelem či staršími o své účasti. Myslíme, že můžeme ponechat odpovědnost za jejich duchovní stav více na nich samých. Odlišná chápání přítomnosti Kristovy při večeři Páně by nás neměla rozdělovat, neboť vždy zůstává určitým tajemstvím. Jen je třeba se bránit pověřeným a magickým představám.

2) Naše účast při slavení večeře Páně mimo naše sbory.

Nemyslíme, že jednotu církve Kristovy je nutné manifestovat shromážděními s okázalou účastí členů různých církví při večeři Páně. Snadno bychom mohli vplout do vln laciného ekumenismu, který místo usilování o duchovní jednotu se spokojuje s jednotou vnější formy. Jestliže se však octneme v okolnostech, kdy se od nás očekává, že účastí na večeři Páně při mezikonfesijních setkáních či jiných příležitostech vyjádříme vědomí duchovní jednoty s příslušníky jiných církví, neměli bychom vyvolávat domnění výlučnosti, ale podle okolností se účastnit. To platí i o účasti našich členů při večeři Páně v jiných církvích. Necht' otázku účasti či neúčasti si sami odpovědně posoudí. Je třeba však mít na paměti, že „Věřící má slavit svatou večeři Páně především ve sboru, kterého je členem“. (Řád CB § 22).

3) Večeře Páně a kázeň ve sboru

Ukazuje se potřeba, abychom s větším důrazem v našich sborech zvěstovali a prováděli „rozsuzování těla Páně“ (1 K 11,29). Naléhavěji připomínat překážky účasti na svaté večeři Páně a varovat před nevhodnou účastí (Řád CB § 66). Na slavení večeře Páně je třeba se odpovědně připravit a v duchu pokání napravovat svůj vztah ke Kristu i lidem.

4) Přípravní členové, nečlenové a děti

Účast při večeři Páně je výrazem a zpečetěním plného společenství, které máme s hlavou církve a mezi sebou navzájem jako údy Kristova těla. Jestliže někdo nechce nebo pro svůj duchovní stav nemůže mít plné společenství s námi jako plnoprávný člen naší církve ani jiné církve, pak by neměl bez vyřešení těchto základních otázek se účastnit večeře Páně. Kdo záměrně a vědomě znevažuje obecnost církve a jeho konkrétní podobu v křesťanském sboru, nemá místa ve společné slavnosti večeře Páně. Pokud jde o účast dětí při večeři Páně, zůstávejme u dosavadní praxe. Děti totiž zpravidla nejsou schopny odpovědného přístupu k večeři Páně. Proto se u nás večeře Páně neúčastní. Účast dětí na večeři Páně řešme ve spojení s možností je přijmout či nepřijmout za řádné členy církve.